

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.5.2010
KOM(2010)256 slutlig

2010/0137 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

MOTIVERING

1. Bakgrund

Kommissionen föreslår en ändring av förordning (EG) nr 539/2001¹, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1244/2009², i syfte att anpassa bilagorna till förordningen för att spegla de framsteg som gjorts i dialogerna om viseringsliberalisering med Albanien och Bosnien och Hercegovina under de senaste sju månaderna, och överföra dessa två länder från förordningens bilaga 1 (förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna) till bilaga 2 (förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav). Överföringen är i överensstämmelse med Europeiska unionens politiska åtagande gällande viseringsliberalisering för kortare vistelser för medborgare från samtliga länder på västra Balkan som ett led i Thessaloniki-agendan.

Allmän bakgrund och motivering till förslaget

I enlighet med artikel 62.2 b i) i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har rådet antagit rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna (den så kallade negativa förteckningen) och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (den så kallade positiva förteckningen). Enligt artikel 61 i EG-fördraget ingår fastställandet av dessa förteckningar bland de stödåtgärder som är direkt relaterade till den fria rörligheten för personer i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

Fastställandet av de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering respektive de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav görs genom en väl avvägd bedömning i varje enskilt fall av olika kriterier kopplade bland annat till olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt Europeiska unionens yttre förbindelser med tredjeland, samtidigt som hänsyn också tas till konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten. Med tanke på kriterierna rörande allmän ordning och olaglig invandring, bör säkerheten hos resehandlingar som utfärdats av berörda tredjeländer särskilt uppmärksammas.

Eftersom de kriterier som fastställs i förordning (EG) nr 539/2001 kan utvecklas över tiden i förhållande till tredjeländer bör de negativa och positiva förteckningarna regelbundet ses över.

Förordning (EG) nr 539/2001 ändrades senast med beaktande av resultatet av dialogerna om viseringsliberalisering genom överföring av f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro samt Serbien till den positiva förteckningen.

Den aktuella översynen av förordningen syftar till att säkerställa att sammansättningen av förteckningarna över tredjeländer överensstämmer med kriterierna i skäl 5 i förordningen med beaktande av de framsteg som gjorts av Albanien samt Bosnien och Hercegovina inom ramen för ländernas respektive viseringsliberaliseringsdialoger.

---

¹ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

² EUT L 336, 18.12.2009, s. 1.

2. Förslagets innehåll

Sedan toppmötet i Thessaloniki i juni 2003 har Europeiska unionen upprepade gånger bekräftat sitt politiska åtagande att liberalisera viseringsbestämmelserna för länderna i västra Balkan, och samtidigt betonat att detta är ett mål som är kopplat till de berörda ländernas framsteg vid genomförandet av genomgripande reformer bland annat vad gäller att stärka rättstatsprincipen, bekämpa organiserad brottslighet, korruption och olaglig invandring samt förstärka sin administrativa kapacitet i fråga om gränskontroll och dokumentssäkerhet. Som ett första konkret steg mot ett viseringsfritt system ingick Europeiska unionen 2007 avtal om förenklat utfärdande av viseringar med Albanien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro samt Serbien³ (parallellt med återtagandeavtal) och påbörjade strukturerade dialoger om viseringsliberalisering baserade på detaljerade färdplaner med tydliga kriterier som de fem länderna i regionen ska uppfylla för att en viseringsliberalisering gradvis ska uppnås.

Denna resultatnriktade dialog om viseringsfrihet inleddes formellt med Albanien i mars 2008 och med Bosnien och Hercegovina i maj 2008. Den baserades på skraddarsydd färdplaner fastställda av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och i samråd med respektive land. Färdplanerna delades in i fyra tematiska delar: dokumentssäkerhet, olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt ett antal punkter som rör yttre förbindelser kopplade till personers rörlighet.

I sitt förslag av den 15 juli 2009⁴ presenterade kommissionen i detalj den metod som följts i viseringsliberaliseringsprocessen för länderna på västra Balkan och föreslog att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien skulle överföras från den negativa förteckningen till den positiva. Med beaktande av kommissionens förslag och efter samråd med Europaparlamentet beslutade rådet den 30 november 2009 att upphäva viseringsskyldigheten för medborgare i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien från och med den 19 december 2009.

Vad gäller Albanien och Bosnien och Hercegovina ansågs det att ett antal kriterier kvarstod att uppfylla, trots de betydande framsteg som gjorts. I en gemensam förklaring som antogs i november 2009 underströk Europaparlamentet och rådet sitt politiska stöd för ett skyndsamt avskaffande av viseringsordningen för medborgare i dessa två länder samt uppmanade myndigheterna i Albanien och Bosnien och Hercegovina att intensifiera sina insatser för att uppfylla samtliga kriterier som fastställts i kommissionens färdplaner.

Därutöver uppmanade Europaparlamentet och rådet kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 så snart som kommissionen bedömer att ett land uppfyller kriterierna för färdplanerna, och åtog sig att skyndsamt granska kommissionens förslag.

Med tanke på detta har kommissionen sedan november 2009 noga följt utvecklingen av viseringsliberaliseringsprocessen för Albanien och Bosnien och Hercegovina. På grundval av detaljerade rapporter från dessa två länder och resultaten av sex expertuppdrag genomförda mellan december 2009 och februari 2010 (i vilka experter från medlemsstaterna var

---

³ Se ingressen till dessa avtal: med Albanien (EUT L 334, 19.12.2007, s. 85), Bosnien och Hercegovina (EUT L 334, 19.12.2007, s. 97), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (EUT L 334, 19.12.2007, s. 125), Montenegro (EUT L 334, 19.12.2007, s. 169) och Serbien (EUT L 334, 19.12.2007, s. 109).

⁴ KOM(2009) 366 slutlig

engagerade), lade kommissionen i april 2010 för Europaparlamentet och rådet fram en utvärderingsrapport om de framsteg som gjorts av de två länderna vad gäller uppfyllande av återstående kriterier från färdplanen för viseringsliberalisering, varefter rapporten översändes till de berörda länderna.

Då rapporten lades fram tillkännagav kommissionen sin avsikt att övervaka effektiviteten och hållbarheten i genomförandet av åtgärderna inom ramen för viseringsliberaliseringsprocessen i samtliga länder på västra Balkan efter att viseringsskyldigheten upphävts.

Utvärderingsrapporterna för Albanien och Bosnien och Hercegovina lades fram för myndigheterna i Albanien och Bosnien och Hercegovina den 6 maj 2010.

I utvärderingsrapporterna drogs särskilt slutsatsen att Albanien och Bosnien och Hercegovina gjort betydande framsteg och att endast ett fåtal kriterier kvarstår att uppfylla.

Detta förslag speglar resultatet av ovan nämnda genomförande. Med beaktande av att avtalen för viseringslättnader och återtagande med dessa två länder genomförs på ett tillfredsställande sätt föreslår kommissionen att Albanien och Bosnien och Hercegovina ska överföras från den negativa förteckningen till den positiva eftersom länderna nästan uppfyller alla kriterier, underförstått att dessa länder vid den tidpunkt när Europaparlamentet och rådet antar förslaget bör ha uppfyllt samtliga kriterier.

Med tanke på att införandet av biometriska pass i länderna i västra Balkan är av avgörande betydelse för att framgångsrikt avsluta visaliberaliseringsprocessen i regionen och i enlighet med förordning (EG) nr 1244/2009, begränsar det föreliggande förslaget, av orsaker relaterade till säkerhet och förhindrandet av olaglig invandring, viseringsundantaget till de medborgare i Albanien och Bosnien och Hercegovina som innehar de nya biometriska pass som utfärdats av dessa länder.

3. Nästa steg

Samtidigt som Europaparlamentet och rådet undersöker förslaget fortsätter kommissionen att utvärdera genomförandet av de kriterier som ännu inte uppfyllts av Albanien och Bosnien och Hercegovina och den kommer så snart som möjligt att dela sin utvärdering med Europaparlamentet och rådet.

För Albanien avser resterande kriterier som inte uppfyllts:

- Utvecklandet av en strategi och politik för att underlätta återintegrering av albanska återvändande.
- Förstärkningen av kapaciteten på området för rättsskipning och ett effektivt genomförande av den rättsliga ramen för kampen mot organiserad brottslighet och korruption, inklusive fördelning av tillräckliga mänskliga och finansiella resurser.
- Det effektiva genomförandet av den rättsliga ramen för förverkande av vinning av organiserad brottslighet.

För Bosnien och Hercegovina avser resterande kriterier som inte uppfyllts:

- Förstärkningen av kapaciteten på området för rättsskipning och ett effektivt genomförande av den rättsliga ramen för kampen mot organiserad brottslighet och korruption, inklusive fördelning av tillräckliga mänskliga och finansiella resurser.
- Det gradvisa genomförandet av handlingsplanen från mars 2010 om elektroniskt datautbyte mellan polis och åklagarmyndigheter.
- Harmoniseringen av strafflagstiftningen på entitetsnivå och för Brcko-distriktet med strafflagstiftningen på statlig nivå.

Såsom anges i förordning (EG) nr 1244/2009 finns ingen orsak att villkora genomförandet av viseringsundantagen för Albanien och Bosnien och Hercegovina vid ingåendet av viseringsundantagsavtal med EU, med hänsyn till ländernas EU-strävanden och det faktum att de redan har undantagit alla EU-medborgare från viseringskravet.

4. De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Medlemsstater har rådfrågats.

5. Konsekvensbedömning

Ej tillämpligt.

6. Rättslig grund

Med beaktande av EUF-fördraget innebär detta förslag en utveckling av den gemensamma politiken för viseringar i enlighet med artikel 77.2 a i EUF-fördraget.

7. Principerna om proportionalitet och subsidiaritet

Förordning (EG) nr 539/2001 fastställer de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna (den negativa förteckningen) och de länder vars medborgare är undantagna från detta krav (den positiva förteckningen).

Beslut om att ändra förteckningen, att överföra länder från den negativa till den positiva förteckningen eller vice versa, omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet i enlighet med artikel 77.2 a i EUF-fördraget.

8. Val av regleringsform

Förordning (EG) nr 539/2001 måste ändras genom en förordning.

9. Budgetkonsekvenser

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Förteckningarna över tredjeländer i bilagorna I och II till förordning (EG) nr 539/2001⁵ bör vara, och förbli, förenliga med de kriterier som anges i skäl 5 i den förordningen. Vissa tredjeländer, vilkas situation har förändrats vad gäller dessa kriterier, bör överföras från en bilaga till den andra.
- (2) I linje med Europeiska unionens politiska åtagande om viseringsliberalisering för kortare vistelser för medborgare från samtliga länder på västra Balkan som ett led i Thessaloniki-agendan, och med hänsyn till de framsteg som gjorts sedan december 2009 i dialogerna om viseringsliberalisering med Albanien och Bosnien och Hercegovina, anser kommissionen att dessa två länder har uppfyllt merparten av kriterierna i sina respektive färdplaner.
- (3) Därför bör Albanien och Bosnien och Hercegovina [förutsatt att de uppfyller alla kriterier den dag när denna förordning antas], överföras till bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001. Detta viseringsundantag bör bara tillämpas på innehavare av biometriska pass som utfärdats av endera av de två berörda länderna.
- (4) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁶, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket som

---

⁵ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet⁷.

- (5) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁸, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B och 1.C i rådets beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁹.
- (6) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B och 1.C i rådets beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/261/EG¹⁰.
- (7) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹¹. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.
- (8) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (9) Denna förordning utgör en utveckling av Schengenregelverket – i enlighet med protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar – såsom detta regelverk definieras i bilaga A till rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999 om fastställande av Schengenregelverket, i enlighet med relevanta bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och fördraget om Europeiska unionen, i syfte att besluta om den rättsliga grunden för samtliga de bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket¹³.

---

⁷ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹⁰ EUT L 83, 26.3.2008, s. 3.

¹¹ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

¹² EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

¹³ EGT L 176, 10.7.1999, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 539/2001 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:
  - (a) I del 1 ska hänvisningarna till Albanien och Bosnien och Hercegovina utgå.
2. I bilaga II, del I, ska följande hänvisningar införas:

”Albanien (*)

Bosnien och Hercegovina (*)

(*) Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlaments vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande